

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/422/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115225254
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3115225254.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci žalobcu T. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom A. C. XXX/X, W. nad S., štátny občan SR, právne zastúpeného M. H. D., advokátkou, C II/XX, W. nad S., proti žalovanej V. G., nar. X.X.XXXX, bytom W. Z. XXX, štátnej občanke SR, právne zastúpenej M. Z. Z., advokátkou, A. XXXX/XX, H., v konaní o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

I. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán súd do výlučného vlastníctva žalobcu prikazuje:

- osobné motorové vozidlo zn. S. T., ev. č. IL XXX BI v hodnote X.XXX I., zostatok na účte vedenom vo S., a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu X.XX.XXXX v sume XXX,XX I..

II. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán súd do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje:

- zostatok na účte vedenom v Z., a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu X.XX.XXXX v sume XXX,XX I..

L.. R. je povinný titulom vyporiadenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalovanej sumu X.XXX,XX I., a to do X dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. R. zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

V. Z. sporiteľňa, a.s., H. XX, N., L.: XX XXX XXX má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu XX%, proti žalovanej v rozsahu XX%.

O d ô v o d n e n i e

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa obrátil na súd so žalobou na vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva strán, pretože dohoda so žalovanou v tomto smere nie je možná, keďže žalovaná s návrhom žalobcu na vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva nesúhlasila. V žalobe žalobca uviedol, že so žalovanou uzavreli manželstvo dňa X.X.XXXX a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/86/2014 zo dňa 16.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.11.2014. Manželstvo uzatvorili strany vo veku, kedy každý z nich už vlastnil aj svoj osobný majetok, žalobca vlastnil byt, v ktorom spoločne so žalovanou bývali už pred uzatvorením manželstva. Počas trvania manželstva strany spoločne nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov osobné motorové vozidlo zn. S. T.

evid. č. IL XXXBI rok výroby XXXX v nadobúdacej hodnote cca XX XXX I.. Do BSM patria aj peňažné prostriedky na bankových účtoch, a to číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo S. a.s. na meno žalobcu so zostatkom na účte ku dňu XX.XX.XXXX vo výške XXX,XX Eur, a číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Slovenskej sporiteľni a.s. na meno žalovanej so zostatkom na účte ku dňu XX.XX.XXXX vo výške podľa vykonaného dokazovania. Po celú dobu od zakúpenia vozidla žalobca vykonával a zabezpečoval servis vozidla, nákup pohonných hmôt, platil poistenie vozidla výlučne z prostriedkov na bankovom účte vedenom na meno žalobcu. Pokiaľ ide o peňažné prostriedky na účtoch, strany ešte v roku 2002, pred uzavretím manželstva uzavreli dohodu, podľa ktorej všetky náklady na bývanie, teda výdavky účtované za služby spojené s užívaním bytu, inkaso, poistenie domácnosti, poplatky za odvoz odpadu platil žalobca zo svojho účtu a to až do konca roka 2013, vrátane bežných výdavkov na domácnosť. Prostriedky na účte žalovanej strany takmer nemíňali, dohodli sa, že budú použité len na nákup vecí väčšej hodnoty. Žalobca bol presvedčený, že na tomto účte si strany šetria finančné prostriedky. Až od mesiaca december 2013 platila inkaso žalovaná z jej účtu, nakoľko žalobcovi bol odňatý plný invalidný dôchodok a priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Žalovaná ešte pred rozvodom manželstva opustila spoločnú domácnosť, pričom odniesla z bytu všetky jej osobné veci. Nakoľko žalovaná nie je držiteľkou vodičského oprávnenia, zabezpečila aj odvoz spoločného motorového vozidla, o ktorom nemá žalobca vedomosť, kde sa nachádza a v akom technickom stave je, pričom žalobca je evidovaný ako vlastník a držiteľ vozidla. Do svojho výlučného vlastníctva navrhol žalobca prikázať osobné motorové vozidlo, a zostatok na jeho účte, a do výlučného vlastníctva žalovanej navrhol prikázať zostatok na účte žalovanej.

2. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila v podaní zo dňa XX.XX.XXXX. Vozidlo navrhla prikázať do jej vlastníctva, pretože peniaze v sume 350.000 Sk vybrala žalovaná zo svojho účtu a boli použité na zakúpenie vozidla, hoci pôvodne boli plánované na výmenu jednoizbového bytu žalobcu za dvojizbový. Vozidlo bolo napísané na meno žalobcu, s čím žalovaná nesúhlasila. Ďalej uviedla, že nie je pravda, žeby žalobca platil všetky výdavky na domácnosť. Žalobca platil len poplatky za užívanie bytu. Inkaso platil žalobca peniazmi, ktoré mu pravidelne každý mesiac žalovaná dávala do rúk. Žalovaná platila i nákupy na domácnosť. Na platbách za byt a inkaso sa strany dohodli, keď sa žalovaná k žalobcovi nasťahovala. Žalovaná žalobcovi navrhla, že mu bude dávať polovicu za nájom, s čím žalobca nesúhlasil. Tak sa dohodli, že žalovaná bude platiť inkaso, výdavky na domácnosť, t.j. potraviny za stravné lístky, prachy na pranie, čistiace a hygienické potreby. Keď sa žalovaná nasťahovala k žalobcovi, mala usporené peňažné prostriedky v sume 250.000 Sk. Žalovaná dala 50.000 Sk na výmenu plastových okien v byte žalobcu, ktoré stáli 33.000 Sk. Pokiaľ ide o hospodárenie tak každá zo strán mala svoj účet. Žalovaná financovala celú domácnosť a sporila peniaze, a žalobca chodil na výlety, do krčmy, denne sa vyvážal s jeho rodinou na aute, lebo sa rád vozí, pričom žalovaná chodila autobusom s plnými taškami nákupov. Žalovaná kupovala žalobcovi počas manželstva drahé oblečenie, on jej nekúpil nič. V septembri 2013 bol žalobcovi odobratý plný invalidný dôchodok a bol mu priznaný polovičný invalidný dôchodok. Žalobca v novembri 2013 povedal žalovanej, aby vypadla z jeho bytu. Žalovaná má preto pocit, že ju žalobca vyžmýkal z peňazí a potom vyhodil z bytu. V júni 2014 sa žalovaná odsťahovala z bytu žalobcu pre jeho neustále vyhrážky, že ju zničí, zbije, že ju bude vláčiť po súdoch. Žalobcovi ostali elektrospotrebiče, ktoré strany zakúpili počas manželstva zo spoločných peňazí. Nechala v jeho byte aj jednu satelitnú skrinku, ktorú žiadala, aby jej ju vydal žalobca. V podaní zo dňa 8.5.2017 žalovaná uviedla, že okrem výpisov z jej účtu, ktoré predložila súdu žalovaná nedisponuje ďalšími výpismi z účtu, nakoľko tieto zrejme pri sťahovaní zo spoločnej domácnosti so žalobcom stratila, resp. zahodila. Žalovaná opäť poukázala na to, že predmetné motorové vozidlo zn. Skoda T., červenej farby, bolo zakúpené výhradne z jej finančných prostriedkov, ktoré mala túto usporené ešte z obdobia pred uzatvorením manželstva so žalobcom, t.j. pred XX.XX.XXXX. Z výpisu z bankového účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná v mesiaci august vybrala hotovosť XXX.XXX,- Sk za účelom vyplatiť kúpnu cenu motorového vozidla. Išlo o finančné prostriedky žalovanej nadobudnuté ešte z obdobia pred uzatvorením manželstva. Z výpisu z bankového účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná v mesiaci júl 2008 vybrala hotovosť 100.000,-Sk zo svojho účtu, ktorú použila ako pôžičku svojmu synovcovi. Išlo o finančné prostriedky žalovanej nadobudnuté ešte z obdobia pred uzatvorením manželstva. Synovec žalovanej nasledujúci kalendárny mesiac august vrátil požičanú sumu peňazí a tieto finančné prostriedky tiež použila žalovaná na kúpu motorového vozidla. To, že peniaze na kúpu vozidla poskytla žalovaná vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania zo dňa 16.10.2014 vo veci rozvod manželstva strán vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/86/2014, na ktorom žalovaná uviedla, že sa jej dotklo, že toto vozidlo, hoci naň žalovaná poskytla finančné prostriedky nebolo vedené na meno žalovanej, a všetko toto spôsobilo, že sa medzi stranami začali nezhody a nedorozumenia. Z vyššie tvrdených skutočností vyplýva, že žalovaná uhradila celú kúpnu cenu

motorového vozidla zo svojich výlučných finančných prostriedkov nadobudnutých ešte pred uzatvorením manželstva. Preto v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka druhá veta žalovaná žiadala, aby jej bolo uhradené, čo zo svojho investovala do kúpy motorového vozidla v auguste 2008, t.j. celá kúpna cena 307.200,-Sk = 10.197,17 Eur s prihladením na zostatkovú cenu vozidla ku dňu 03.11.2014. Manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov opäť do jeho výlučného vlastníctva. Na vynaloženie prostriedkov vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov na spoločný majetok súd prihladne iba na návrh manžela oprávneného požadovať toto vrátenie. Pri stanovení výšky náhrady treba prihliadať na zníženie hodnoty spoločnej veci, nadobudnutej z prostriedkov vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov, ku ktorému došlo v čase od jej nadobudnutia až do vykonania vyporiadania, čo znamená, že oprávnenému manželovi bude zohľadnená táto náhrada v redukovanej výške. Žalovaná žiadala, aby motorové vozidlo bolo prikázané do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorá má v úmysle toto predať a kompenzovať si tak časť finančných prostriedkov, ktoré výlučne ona investovala do kúpy tejto hnuiteľnej veci. Žalovaná má za to, že žalobca nedisponuje takou finančnou čiastkou, aby v prípade prikázania motorového vozidla do jeho výlučného vlastníctva tak, ako to tento v žalobe žiada, bol tento schopný vyplatiť žalovanú jednak z pomernej časti hodnoty motorového vozidla a jednak vyplatiť jej zredukovanú kúpnu cenu motorového vozidla z dôvodu platby kúpnej ceny len z výlučného majetku žalovanej. V prípade, že žalobca nie je schopný vyššie uvedeného, išlo by o nespravodlivé rozhodnutie súdu v zmysle podanej žaloby, nakoľko takéto rozhodnutie by v sebe od samého začiatku nieslo znaky nevykonateľnosti meritórneho rozhodnutia súdu, t.j. nemožnosť žalobcu vyplatiť žalovanú a žalovaná by bola takýmto rozhodnutím ukrátená na svojich právach v rámci spravodlivého vyporiadania BSM.

3. Súd na pojednávaniach vykonal za prítomnosti strán dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovanej, oboznámením obsahu spisu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. XXC/XX/XXXX, návrhu na vyporiadanie N. manželov zo dňa XX.X.XXXX, odpovede žalovanej, odpovede žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, vyjadrenia žalovanej zo dňa XX.X.XXXX, vyjadrenia žalovanej zo dňa XX.XX.XXXX, podania žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, správy Z. a.s. zo dňa X.X.XXXX, správy S. banky a.s. zo dňa X.X.XXXX, potvrdenia zamestnávateľa žalovanej a prehľad mzdy žalovanej za január XXXX až marec XXXX, faktúry č. XXXXXXXXXXX, výpisu z účtu žalobcu za obdobie júl XXXX až september XXXX, výpisu z účtu žalobcu za obdobie júl XXXX až september XXXX, výpisov z účtu žalovanej za jún XXXX, september XXXX, jún XXXX, september XXXX, jún XXXX, júl XXXX, august XXXX, november XXXX, marec XXXX, jún XXXX, júl XXXX, október XXXX, november XXXX, október XXXX, november XXXX, október XXXX, rozpisu nákladov na údržbu a prevádzku motorového vozidla, správy Prvého Trenčianskeho autoservisu s.r.o., inkasného účtu poisťovnej zmluvy za obdobie od XX.X.XXXX do X.X.XXXX a to ohľadom havarijného poistenia a povinného zmluvného poistenia, zmluvy o predaji motorového vozidla zo dňa XX.X.XXXX, protokolu odovzdaní a prevzatí vozidla zo dňa XX.X.XXXX, písomných podaní žalovanej zo dňa X.X.XXXX, XX.X.XXXX, XX.X.XXXX, písomných podaní žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, XX.X.XXXX, stanovenia všeobecnej ceny vozidla zo dňa X.X.XXXX, výňatku z výpisu z účtu žalobcu za prvý kvartál XXXX, potvrdenie o výbere z bankomatu zo dňa XX.X.XXXX, a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Z obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C 86/2014 súd zistil, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 5.8.2006 v Dubnici nad Váhom s tým, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 11C 86/2014-12 zo dňa 16.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.11.2014.

5. Dňa XX.X.XXXX uzavrel žalobca ako kupujúci so spol. V. a.s. ako predávajúcim zmluvu o predaji motorového vozidla zn. škoda T. II V. L., X.X XX kW X.st. manuálna červenej farby číslo karosérie H za kúpnu cenu XXX.XXX Sk, pričom podľa protokolu o odovzdaní a prevzatí bolo toto vozidlo žalobcom prevzaté dňa XX.X.XXXX.

6. Podľa správy Všeobecnej úverovej banky, a.s. zo dňa X.X.XXXX bol zostatok na bežnom účte žalobcu č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu XX.XX.XXXX vo výške XXX,XX Eur. Zostatok na účte žalobcu ku dňu X.X.XXXX nemohla banka súdu oznámiť, keďže má v dispozícii výpisy z účtov za obdobie XX rokov.

7. Podľa správy SLSP, a.s. zo dňa X.X.XXXX bol zostatok na sporožirovom bežnom účte žalovanej č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu X.XX.XXXX vo výške XXX,XX I.. R. nebola za obdobie od X.X.XXXX do X.XX.XXXX majiteľom podielových listov vydaných správcovskou spoločnosťou V. O. Z. sporiteľne,

správ. spol., a.s.. R. na tomto bežnom účte žalovanej ku dňu X.X.XXXX a to, či žalovaná investovala do podielových fondov pred dňom X.X.XXXX banka nemohla súdu oznámiť, pretože informácie o týchto bankových obchodoch nearchivuje vzhľadom na 5 ročnú archivačnú dobu podľa § 42 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

8. Žalobca na pojednávaní uviedol, že so žalovanou sa zoznámil v roku 1996, navštevovali sa a potom v roku 2002 sa dohodli, že sa žalovaná nasťahuje k žalobcovi. Začali viesť spoločnú domácnosť, dohodli sa, že všetky náklady na byt, poplatky za byt a inkaso bude hradíť žalobca zo svojho účtu, na ktorý mu chodila spočiatku výplata a od 1.1.2004 invalidný dôchodok v sume cca 473 Eur a zároveň sa dohodli, že žalovaná, ktorej chodila výplata na jej účet bude peniaze sporiť za tým účelom, že si kúpia väčší byt. V roku 2003 mal žalobca problémy s chrbticou, musel podstúpiť operáciu, z ktorého dôvodu mu bol priznaný invalidný dôchodok. V roku 2008 kúpili strany auto. So žalovanou sa žalobca vopred dohodol ústne, že zakúpia motorové vozidlo, ktoré bude ich spoločné. Vozidlo bolo napísané na žalobcu, pretože ho kupoval v predajni a žalovaná vodičské oprávnené nemala, mal ho iba žalobca. Žalovaná až v roku 2013 zistila, že auto je písané na žalobcu. Vozidlo bolo zakúpené za kúpnu cenu cca 296.000,- Sk dňa 22.7.2008. Peniaze na kúpu vozidla vybrala z účtu žalovaná a to v celom rozsahu kúpnej ceny. Vozidlom užívali strany spolu. Žalobca 2 x týždenne chodil pre žalovanú do jej práce, do Trenčína. Vozidlom žalobca vozil žalovanú napr. keď bola na operáciu v Trnave, alebo keď bola v Bánovciach nad Bebravou na vyšetrení u lekára, alebo na pohrebe v Zlatých Moravciach. Žalobca sa pred ohliadkou vozidla nevedel vyjadriť k zostatkovej hodnote motorového vozidla, ani k tomu, či je pojazdné, pretože vozidlo nevidel od júna 2014, kedy žalovaná zabezpečila bez vedomia žalobcu odvoz predmetného motorového vozidla, zobrala aj kľúče od vozidla, doklady od neho a z bytu zobrala aj sedáciu súpravu, obývaciu stenu, z ktorej mu nechala menšiu časť a uvedený žalobca nahlásil na políciu. Auto žiadal žalobca prikázať do jeho vlastníctva z dôvodu, že sa o auto staral, upratoval ho, hradil náklady na jeho opravu a údržbu. Vôbec nie je pravda, že žalovaná hradila náklady na byt a spoločnú domácnosť. Na stravu prispievala žalovaná stravnými lístkami zo zamestnania, za ktoré boli zakupované potraviny. Od novembra 2013 bol žalobcovi odňatý invalidný dôchodok a priznaný len čiastočný invalidný dôchodok vo výške 214 Eur mesačne, a preto sa strany dohodli, že od decembra 2013 bude inkaso za byt v sume cca 30 Eur mesačne hradíť žalovaná zo svojho účtu. Asi v septembri roku 2013 žalovaná žalobcovi povedala, že na svojom účte má 21.000,- Eur, a to v súvislosti, keď strany riešili ich finančnú situáciu vzhľadom k tomu, že žalobcovi mal byť odňatý plný invalidný dôchodok. Od žalovanej má žalobca vedomosť, že počas manželstva zakupovala za usparené peniaze cenné papiere patriace SLSP a.s.. Žalobca považuje náklady na prevádzku a údržbu motorového vozidla ako ich špecifikoval za relevantné a nevyhnutné náklady, pretože povinné zmluvné poistenie a havarijné zmluvné poistenie je potrebné mať dojednané a platiť ho. Neodložil si bločky o úhradách za umývanie auta a za nákup benzínu, pretože nevedel, že ich bude v budúcnosti potrebovať v súdnom konaní. Žalovaná zarobila počas manželstva 300 až 350 Eur mesačne, žalobca mal príjem z invalidného dôchodku vo výške 473 Eur a čiastočný invalidný dôchodok vo výške 214 Eur mesačne od novembra 2013. Žalobca momentálne poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 229 Eur mesačne a okrem toho má príjem aj zo zamestnania, pretože pracuje ako skladník v spoločnosti Leoni, kde zarobí 650 až 700 Eur mesačne v čistom. Pokiaľ žalobcovi súd prikáže motorové vozidlo do vlastníctva, mieni ho ďalej využívať, neplánuje ho predáť. Nie je pravda, že by žalovaná v čase uzavretia manželstva mala nasporené sumy ňou uvádzané. Ak by mala nasporenú sumu 450.000,- Sk pri uzavretí manželstva, hneď by si strany kúpili byt. Pokiaľ ide o úspory žalovanej ku dňu uzavretia manželstva strán, žalobca má vedomosť o tom, že žalovaná sa súdila s jedným pánom ohľadom garsónky a po skončení tohto súdneho sporu jej ten pán vyplatil sumu 40.000,- Sk a bolo to asi v lete 2001.

9. Žalovaná na pojednávaní nežiadala vyporiadať iné veci, ktoré strany nadobudli počas manželstva, teda ani satelitnú skrínku. V roku 2002 sa nasťahovala k žalobcovi do jeho bytu. Chcela mu dávať 1/2 za nájom bytu, s čím však nesúhlasil a dávala mu v hotovosti peniaze na inkaso za byt od roku 2002 a následne od novembra 2013 bolo inkaso v sume 30 až 40 Eur mesačne strhávané priamo z účtu žalovanej. Trvalý príkaz v sume 380,- Sk vyplývajúci z výpisu z bežného žalovanej predstavuje úhradu životnej poisťky žalovanej. Žalovaná potvrdila, že na prevádzku a údržbu motorového vozidla neprispievala a to preto, lebo sa na ňom vozil žalobca. Je pravda, že žalobca žalovanú občas vozidlom zaviezol, keď mala nákup. V roku 2013 povedala žalovaná žalobcovi, že na účte má sumu 21.000, ale nie v mene Eur ale v mene SK. Počas spolužitia strán žalovaná hradila 40 Eur poisťku na byt, ktorý patrí žalobcovi. Poplatok za komunálny odpad si každá strana hradila sama. Žalovaná dávala do domácnosti peniaze na stravu, zamestnávateľ jej vydával stravné lístky. Žalovaná zarábala 375 Eur mesačne a od

roku 2013 má plat zvýšený na sumu 1.251 Eur štvrťročne. Náklady na domácnosť žalovaná uhradila takým spôsobom, že keď si na účte našetrila dostatočnú sumu peňazí, túto z účtu vybrala, hotovosť mala pri sebe a z nej sa hradili náklady na domácnosť a bežné výdavky, na cestu do práce. Sumu 50.000,- Sk dala žalovaná z vlastných peňazí na výmenu plastových okien do bytu žalobcu v roku 2004, s tým, že tieto okná stáli 33.000 Sk. Poukázala na to, že v čase uzavretia manželstva mala žalovaná usparenú sumu 300.000 Sk. Žalovaná peniaze sporila najprv na vkladnej knižke, ktorú zrušila v roku 2000 a následne od roku 2000 na sporiacom účte vedenom v SLSP, a.s., s názvom Korunový peňažný fond SLSP, a.s., na ktorom ku dňu uzavretia manželstva so žalobcom mala uložené peňažné prostriedky vo výške cca 270.000,- Sk. Časť úspor získala aj tak, že v súvislosti so súdnym sporom ohľadom garsónky, v ktorej bývala žalovanej protistrana vyplatila asi v roku 2001 sumu 50.000,- Sk, ktorú si odložila. Na sporiaci účet si žalovaná odkladala úspory, ktoré jej zostali a ktoré získala zo svojho zárobku aj počas manželstva so žalobcom od roku 2006 do roku 2008. Sporiaci účet zrušila žalovaná výberom sumy 150.000 Sk, ktorú previedla na svoj bežný účet vedený v SLSP, a.s. dňa 17.7.2008. Žalovaná zo svojho bežného účtu vybrala dňa 21.7.2008 sumu 300.000,- Sk a sumu 50.000,- Sk jej vrátil synovec titulom pôžičky, ktorú mu mesiac pred tým odovzdala na auto a tak žalovaná žalobcovi odovzdala sumu 350.000,- Sk na kúpu auta. Žalovaná chcela auto značky Škoda Fabia červenej farby, ale žalobca ju oklamal, pretože auto malo byť písané na žalovanú, ale on si ho napísal na seba. Je pravda, že žalovaná auto v júni 2014 zobrala spolu aj s dokladmi od neho aj s kľúčmi s tým, že žalobca pred tým na aute vymenil zámky, avšak žalovaná našla nové kľúče. Auto je zaparkované pred domom švagriny žalovanej v W. Z., s tým, že keď žalovaná potrebuje zaviezť, synovec ju na aute odvezie, napríklad do práce a späť. Zostatková hodnota auta môže byť X.XXX I. až X.XXX Eur. Auto žiada žalovaná prikázať do jej výlučného vlastníctva z dôvodu, že sa výlučne ona pričiniła o jeho nadobudnutie. Vodičské oprávnenie žalovaná nemá. V súčasnosti býva žalovaná v prenajatom byte v W. Z. a za bývanie hradí mesačne XXX Eur + inkaso. Aktuálny zostatok na bežnom účte žalovanej je vo výške 98,- Eur. Žalovaná sporiace účty nemá zriadené.

10. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca trvá na tom, aby bolo motorové vozidlo prikázané do jeho výlučného vlastníctva spolu so zostatkom na jeho bežnom účte ku dňu rozvodu manželstva strán a do výlučného vlastníctva žalovanej, aby bol prikázaný zostatok na jej bežnom účte. Výplatu vyrovnacieho podielu v prospech žalovanej žalobca nenavrhuje z dôvodu, že žalovaná počas trvania manželstva nasporila značný obnos peňazí, ktoré by mali byť vo výške 20.000 Eur s tým, že polovička týchto peňazí by mala patriť žalobcovi, ako aj z dôvodu, že servis a náklady na údržbu ohľadom predmetného motorového vozidla počas celej doby manželstva hradil žalobca, ktorý dosahoval príjem z invalidného dôchodku vo výške 473 Eur mesačne a z občasných brigád vo výške 130 Eur mesačne. Celkovo boli na túto položku v rozpočte rodiny použité spoločné peňažné prostriedky strán v sume 8.923,56 Eur tak ako to špecifikoval žalobca vo svojom podaní a 1/2 z tejto sumy predstavuje čiastku akou sa žalobca podieľal na údržbe spoločného motorového vozidla, a rovnaký podiel pripadá na žalovanú. Podľa výpisu z účtu žalovanej mala žalovaná na účte ku dňu uzavretia manželstva sumu 57.515,- Sk a podľa výpisu z jej účtu za júl 2008 mala počiatočný zostatok na účte 159.545,- Sk a konečný zostatok k 31.7.2008 v sume 18.048,- Sk. Žalovaná teda nasporila zo svojej mzdy sumu 100.000,- Sk, a ide o spoločné peniaze strán a minimálne polovicou tejto sumy, t.j. 50.000,- Sk sa teda podieľal žalobca na zakúpení motorového vozidla, ktoré bolo kúpené v júli 2008. Nie je teda pravda, že by sa žalovaná výlučne pričiniła o nadobudnutie predmetného motorového vozidla. Žalovaná účelovo nepredložila výpis z jej účtu za obdobie od roku 2008 do roku 2014, hoci ju k tomu súd vyzýval, pričom bola schopná predložiť výpis staršieho dáta. Z týchto výpisov by bolo možné zistiť ako žalovaná nakladala s peňažnými prostriedkami a strana žalobcu sa domnieva, že tieto použila pre svoju potrebu. Z výpisov z bežného účtu žalovanej nevyplyvajú hotovostné výbery peňažných prostriedkov resp. trvalé príkazy, čo vyvracia tvrdenia žalovanej, že z jej účtu boli hradené náklady na domácnosť, bežné výdavky. Vo výpisoch z bežného účtu žalovanej je zaevidovaný iba jeden trvalý príkaz na úhradu v sume 380,- Sk. Pri určovaní zostatku na bežnom účte žalobcu ku dňu rozvodu manželstva žalobca vychádzal z výpisu z jeho účtu a výpočtom dospel k sume 327,45 Eur.

11. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že z predložených výpisov z účtu žalovanej vyplýva, že od uzavretia manželstva do kúpy predmetného motorového vozidla mohla žalovaná zarobiť v čistom sumu 208.056,- Sk. Ďalej z týchto výpisov z účtu vyplýva, že nie je pravda, že by všetky peniaze, ktoré jej na účte v podobe mzdy chodili, použila iba na sporenie, pretože sú z týchto výpisov zrejmé pravidelné príkazy na úhradu a taktiež výbery v hotovosti peňazí, ktoré uskutočnila žalovaná približne raz mesačne. Vybranými peniazmi hradila náklady na domácnosť, stravu a iné bežné výdavky. Pokiaľ žalovaná vybrala zo svojho účtu 2 x sumu 1.200,- Eur v mesiaci október a november 2009,

ide o jednorázový mesačný výber, ktorý bol použitý na bežnú mesačnú spotrebu. Súhlasila s tým, aby bol zostatok na bežnom účte žalobcu ku dňu rozvodu manželstva strán ustálený vo výške 327,45 Eur. Ďalej uviedla, že v predmetnom konaní bolo preukázané, že kúpna cena motorového vozidla bola uhradená v plnej výške z výlučných finančných prostriedkov žalovanej, ktoré táto nadobudla dlhodobým šetrením na sporiacich účtoch zo svojho príjmu ešte pred uzavretím manželstva so žalobcom. Žalovaná sa výlučne pričínila o nadobudnutie motorového vozidla bez finančnej spoluúčasti žalobcu. Čo sa týka finančných prostriedkov preukazovaných žalobcom súdu v sume 8.923,56 Eur na účel údržby a prevádzky motorového vozidla, má žalovaná za to, že uvedenú sumu by súd pri rozhodovaní nemal vôbec zohľadniť, nakoľko sa jednalo o nepreukázané výdavky a v mnohých prípadoch aj o výdavky nie nevyhnutné na udržanej spoločnej veci. Ide konkrétne o položky diaľničná známka, havarijné poistenie, ktoré nie je povinným zmluvným poistením, ale len poistením na základe osobného rozhodnutia vlastníka motorového vozidla. Ďalej ide o položku benzín a položku autoumývareň. Nie je zrejmé a žalobca súdu ani nevysvetlil, akým koeficientom vypočítal pohonné hmoty za 6 rokov v sume viac ako 5000,- Eur, čo je najvyššia finančná položka ním tvrdených nákladov na údržbu a prevádzku vozidla. V zmysle ustálenej judikatúry by súd nemal prihliadať pri vyporiadaní BSM na všetky vyúčtovania príjmov a výdavkov manželov po celý čas trvania manželstva, ale len na tieto výdavky, ktoré dosahujú mimoriadnu výšku alebo sú mimoriadne dôvodné. Na ostatné bežné výdavky by súd prihliadať nemal. Týmito bežnými výdavkami sú práve výdavky na prevádzku a bežnú údržbu motorového vozidla. Žalovaná trvá na tom, aby motorové vozidlo bolo prikázané do výlučného vlastníctva žalovanej, nakoľko táto motorové vozidlo využíva a aj využívať plánuje do budúcnosti a ohľadom finančnej kompenzácie na vyrovnanie podielu v BSM navrhuje, aby žalovaná nebola zaviazaná súdom na vyplatenie finančnej sumy v podiele žalobcovi a to s odôvodnením, že práve žalovaná bola tou, ktorá investovala výlučne svoje finančné prostriedky na kúpu motorového vozidla.

12. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

13. Predmetom konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je rozdelenie spoločného majetku, vecí účastníkov, ktoré nadobudli počas trvania manželstva a vyporiadanie aj spoločných dlhov účastníkov v zmysle zásad podľa ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Majetkom rozumieme súhrn majetkových hodnôt, t.j. vecí, pohľadávok, iných práv a hodnôt oceneľných peniazmi. Zdrojom bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky príjmy oboch manželov, nech už je ich právny pôvod akýkoľvek. Do bezpodielového spoluvlastníctva nepatria veci získané dedičstvom alebo darom a ďalšie veci špecifikované v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka. Pri vyporiadaní sa v zásade vychádza z princípu parity, teda rovnosti podielov oboch manželov na spoločnom majetku. Každý z manželov má právo žiadať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

14. Žalobca sa domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán cestou súdu, pretože strany sa nedohodli na vyporiadaní ich spoločného majetku. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu počas trvania ich manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva a navrhli vyporiadať huteľnú vec , a to motorové vozidlo zn. Škoda T., ev. č. IL XXX BI, na zostatkovej hodnote ktorého v sume X.XXX Eur sa v písomných podaniach zo dňa XX.X.XXXX, XX.X.XXXX strany zhodli po vykonaní ohliadky vozidla. Uvedená zostatková hodnota zodpovedá aj všeobecnej hodnote vozidla v zmysle odborného vyjadrenia Autoservisu C. s.r.o., H. zo dňa X.X.XXXX. Z tejto zostatkovej hodnoty vozidla súd preto pri vyporiadaní spoločného majetku strán vychádzal. Do masy BSM strán súd v zmysle návrhu strán zaradil aj zostatok na bežnom účte žalobcu a zostatok na bežnom účte žalovanej ku dňu rozvodu manželstva strán. VÚB, a.s. vo svojej správe zo dňa X.X.XXXX súdu oznámila , že zostatok na účte žalobcu č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX bol ku dňu XX.XX.XXXX v sume XXX,XX Eur, pričom žalobca tento zostatok ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva strán, t.j. ku dňu X.XX.XXXX z výpisov z jeho účtu po zohľadnení obrátov na účte vyčíslil na XXX,XX Eur, a žalovaná na pojednávaní súhlasila s tým, aby bol ustálený zostatok na účte žalobcu k rozhodnému dňu vo výške XXX,XX Eur, a preto súd z týchto zhodných tvrdení strán o tomto majetkovom práve vychádzal. Zo správy Z., a.s. zo dňa X.X.XXXX zostatok na účte žalovanej vedenom v Z., a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX k rozhodnému dňu X.XX.XXXX predstavoval sumu XXX,XX Eur. Týmto bol predmet konania ustálený, pretože strany iné spoločné veci nežiadali vyporiadať.

15. Pri rozhodovaní o tom, ktorej zo strán má byť spoločná vec prikázaná do výlučného vlastníctva súd zohľadňuje viaceré kritéria, ustálené súdnou praxou. Súd prihliada na to, kto sa akou mierou zaslúžil o nadobudnutie spoločnej veci do vlastníctva, kto sa akou mierou pričínil o udržanie spoločnej veci, kto sa počas manželstva o vec, o jej prevádzku, údržbu staral, kto je schopný zabezpečiť riadnu prevádzku veci aj v budúcnosti, aby bolo zaistené účelné využitie veci, na solventnosť účastníka v súvislosti s povinnosťou vyplatiť podiel druhému účastníkovi, na to, kto je na užívanie veci väčšmi odkázaný ako aj na to, kto mal vec naposledy v držbe a užívaní. Pokiaľ ide o zostatok finančných prostriedkov na bežných účtoch strán, súd zostatok na bežnom účte žalobcu prikázal žalobcovi a zostatok na bežnom účte žalovanej prikázal žalovanej, keďže strany počas trvania ich manželstva nemali spoločný účet, ale každá zo strán mala vlastný účet, na ktorom sú peňažné prostriedky, získané z príjmu majiteľa účtu, ktorý disponuje s účtom, a súd rešpektoval aj zhodný návrh strán v tomto smere. Spor strán sa týkal spôsobu vyporiadania spoločného motorového vozidla, keď každá zo strán navrhovala vozidlo prikázať do jej výlučného vlastníctva. Súd z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že kúpna cena vozidla bola v plnej výške 307.200 Sk/10.197,17 Eur hradená iba z výlučných peňažných prostriedkov žalovanej, ako tvrdila žalovaná. Keďže žalobca popieral tvrdenie žalovanej, že žalovaná mala v čase uzavretia manželstva s ním uspokojené peňažné prostriedky vo výške 350.000 Sk, a popieral aj to, že celá kúpna cena bola uhradená iba z výlučných prostriedkov žalovanej, žalovanú zaťažovalo dôkazné bremeno aby toto svoje tvrdenie preukázala. Z predložených listín, najmä z výpisu z bežného účtu žalovanej za august 2006 vedeného v SLSP, a.s. vyplynulo, že ku dňu uzavretia manželstva mala žalovaná na svojom bežnom účte vedenom v SLSP, a.s. zostatok v sume XX.XXX,XX Sk/X.XXX,XX Eur. Žalobca potvrdil, že okrem peňažných prostriedkov na bežnom účte mohla mať žalovaná v čase uzavretia manželstva s ním uspokojenú ešte sumu 40.000 Sk, ktorú jej vyplatil ešte v roku 2001 jeden pán, s ktorým sa súdila ohľadom garsónky. Žalovaná uvádzala, že jej ten pán vyplatil sumu 50.000 Sk, ktorú si odložila na sporenie. Nepreukázala však, že naozaj jej bola vyplatená suma 50.000 Sk, a preto súd vychádzal z toho, že v súvislosti so súdnym sporom bola žalovanej vyplatená len čiastka vo výške potvrdenej žalobcom, t.j. 40.000 Sk, ktorú si uložila žalovaná podľa jej tvrdenia na sporiaci účet, avšak žalovaná neuniesla bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno ohľadom toho, akým úrokom boli úspory zhodnocované. Preto súd celkovú sumu vlastných peňažných prostriedkov, ktorú mala žalovaná uspokojenú ku dňu uzavretia manželstva 5.8.2006 ustálil na sumu 97.515,20 Sk, ktorá suma predstavuje vnos žalovanej do spoločného majetku, keďže bola použitá na zakúpenie motorového vozidla strán. Žalovaná relevantným spôsobom (výpismi z jej účtov ku dňu uzavretia manželstva strán) nepreukázala, že ku dňu uzavretia manželstva mala nasporené peniaze vo vyššej sume na bežnom účte a na sporiacom účte (Korunový peňažný fond) vedených v SLSP, a.s., a dôkazné bremeno zaťažovalo ju, pretože žalobca uvádzal, že motorové vozidlo bolo zakúpené nielen z výlučných prostriedkov žalovanej ale aj zo spoločných prostriedkov strán sporu. Do BSM strán totiž nepochybne patrí aj vyplatená mzda, prípadne iný pravidelný príjem každého manžela. Ani vyjadrenie žalovanej na súdnom pojednávaní vo veci rozvodu manželstva strán o tom, že poskytla finančné prostriedky na kúpu vozidla nie sú dostatočným dôkazom o tom, že vozidlo bolo kúpené iba z výlučných prostriedkov žalovanej. Ani to, že žalovaná previedla z jej sporiaceho účtu dňa 17.7.2008 na jej bežný účet sumu

150.000 Sk nepreukazuje, že tieto peňažné prostriedky boli v celom rozsahu jej oddeleným majetkom, keďže nepredložila výpisy zo sporiaceho účtu za obdobie od uzavretia manželstva do vloženia tejto sumy na bežný účet, z ktorých by bolo bez pochyb preukázané, či šlo o jej výlučné peniaze usparené pred uzavretím manželstva a zhodnotené o úrok, alebo s nimi boli zmiešané aj peňažné prostriedky zo mzdy žalovanej vyplatenej jej počas trvania manželstva, a v akom rozsahu. Skutočnosť, že žalovaná mala na jej bežnom účte v júli 2008, kedy sa motorové vozidlo kupovalo zostatok v sume 300.000 Sk nijako nepreukazuje, že šlo v plnej miere o peniaze vo výlučnom vlastníctve žalovanej, nasparené do uzavretia manželstva strán. Za obdobie 24 mesiacov od uzavretia manželstva dňa 5.8.2006 do kúpy vozidla dňa 22.7.2008, bola žalovaná podľa zhodných tvrdení strán zamestnaná a zo mzdy, ktorá jej podľa výpisov z bežného účtu žalovanej za jún 2006, júl 2006, august 2006, jún 2008, júl 2008, bola vyplácaná od 8.351 Sk do 9.039 Sk mesačne mohla žalovaná nasporiť sumu, ktorá s pripočítaním usporenej sumy na bežnom účte ku dňu uzavretia manželstva (57.515,20 Sk) a sumy 40.000 Sk získanej v roku 2001 zo súdneho sporu, navýšenej o úroky, a uloženej na sporiacom účte, stačila na úhradu celej kúpnej ceny vozidla v sume 307.200 Sk/10.197,17 Eur. Tvrdeniu žalobcu, že vyplácaná mzda žalovanej slúžila väčšinou na sporenie na vyššie výdavky nasvedčuje väčšina predložených výpisov z bežného účtu žalovanej, z ktorých vyplýva jediný pravidelný trvalý príkaz z účtu žalovanej na úhradu životnej poisťky žalovanej vo výške 380 Sk mesačne, no nie sú v nich zaevidované pravidelné výbery peňazí. Nebolo teda preukázané, žeby sa o nadobudnutie motorového vozidla pričínila výlučne žalovaná sama tým, že celú kúpnu cenu vozidla uhradila z jej vlastných prostriedkov. Zreteľ bol vzatý na zhodné tvrdenie strán o tom, že po celú dobu manželstva sa o vozidlo, jeho čistenie, upratovanie, prevádzku a údržbu staral výlučne žalobca, ktorý zabezpečil aj uzavretie zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a uzavretie zmluvy o havarijnom poistení, a uhradil aj náklady na prevádzku a údržbu tohto vozidla a poisťné ohľadom poisťky vozidla, ako vyplýva z inkasného účtu poisťnej zmluvy za obdobie od 22.7.2008 do 3.4.2017. Ďalej považoval súd za irelevantné, že nebolo preukázané, či skutočne boli za obdobie od roku 2008 do roku 2014 vynaložené náklady v sume 8.923,56 Eur na údržbu a prevádzku vozidla, konkrétne na servisné prehliadky, diaľničnú známku, povinné zmluvné poistenie, havarijné poistenie, nákup benzínu, autoumyváreň, ako to špecifikoval žalobca vo svojom podaní. Žalobca netvrdil, žeby tieto náklady boli vynaložené iba z jeho výlučných prostriedkov, ale uvádzal, že boli hradené zo spoločných prostriedkov oboch strán v rovnakom pomere. Je však zrejmé, že ku vzniku týchto nákladov muselo dôjsť, keďže podľa zhodného vyjadrenia oboch strán bolo vozidlo počas manželstva užívané, vozil sa na ňom žalobca, ktorý vozil aj žalovanú. Hradíť poisťky na vozidlo prestal žalobca v novembri 2014, pretože žalovaná v júni 2014 ako sama priznala zabezpečila odvoz vozidla bez vedomia žalobcu a ponechala aj kľúče a doklady od auta. Po finančnej stránke sa teda na nákladoch spojených s prevádzkou a údržbou vozidla podieľali obaja manželia v rovnakej miere, no fakticky bežné úkony spojené s údržbou, prevádzkou vozidla vykonával iba žalobca, ktorý ho aj šoféroval, keďže má vodičské oprávnenie. V konaní nebolo preukázané, žeby niektorá zo strán bola viac odkázaná na užívanie vozidla, keďže žiadna zo strán netvrdila existenciu iného vozidla, ktoré by mala v dispozícii, a ani žiadna zo strán nie je zdravotne odkázaná na užívanie vozidla, s tým, že obe strany môžu užívať vozidlo na dochádzku do zamestnania. Od júna 2014 ako aj v čase rozhodovania súdu bolo vozidlo v užívaní žalovanej, ktorú vozidlom vozí jej synovec do práce. Súd však nemohol prehliadnuť okolnosti, za akých sa vozidlo ocitlo po rozporoch medzi stranami vo výlučnej držbe žalovanej. Žalovaná v júni 2014 bez predchádzajúcej dohody so žalobcom vozidlo s dokladmi a kľúčmi odňala z dispozície žalobcu. Pokiaľ by žalovaná nezabezpečila v júni 2014 odvoz vozidla bez vedomia a súhlasu žalobcu na jemu neznáme miesto, pravdepodobne by vozidlo užíval žalobca, ktorý tak činil po celú dobu manželstva. Hodnota vozidla jeho užívaním od júna 2014 nepochybne klesla, napriek tomu žalobca trval na tom, aby vozidlo bolo prikázané jemu do vlastníctva. Žalovaná v písomnom podaní zo dňa 8.5.2017 uviedla, že vozidlo chce predať, a jej právna zástupkyňa v záverečnej reči už tvrdila, že žalovaná nemá v pláne vozidlo predať. Žalovaná svoje vyjadrenia v tomto smere teda menila. Žalobca počas celého konania zotrval na svojom vyjadrení, že po prikázaní vozidla do jeho vlastníctva ho chce naďalej užívať. Rozhodujúce je, že žalobca na rozdiel od žalovanej má vodičské oprávnenie a teda má predpoklady a aj viacročné skúsenosti k tomu, aby zabezpečil jeho účelné využitie, riadnu prevádzku vozidla aj v budúcnosti. Kým žalovaná nemá peniaze na sporiacich účtoch a jej zostatok na bežnom účte je vo výške 98 Eur podľa jej vlastného vyjadrenia, žalobca má dostatok finančných prostriedkov na výplatu vyrovnacieho podielu žalovanej, pretože z potvrdenia o výbere z bankomatu zo dňa 12.6.2017 vyplýva, že k tomuto dňu mal žalobca zostatok na svojom bežnom účte vo výške 3.700,60 Eur a žalobca okrem čiastočného invalidného dôchodku dosahuje príjem aj zo zamestnania vo výške 650 Eur až 700 Eur. Vyhodnotením všetkých uvedených

skutočnosti súd dospel k záveru, že je dôvodné prikázať osobné motorové vozidlo zn. Škoda T. do výlučného vlastníctva žalobcu.

16. Pri vypořiadaní spoločného majetku sa uplatňuje základná zásada vyplývajúca z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej podiely oboch manželov sú rovnaké. Súdna prax uznáva, že uplatnenie tejto zásady nie je bezpodmienečné, a pripúšťa situácie, kedy je na mieste sa od tejto zásady odchyliť. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1096/2011 zo dňa 28.11.2012 odklon od zásady rovnosti podielov je výnimočný a musí byť odôvodnený individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Pri rozhodovaní o výške podielov a úvahe o rozdielnosti podielov (disparite podielov) treba vychádzať z hľadísk uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka, ktorými sú potreby maloletých detí, zásluhy o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku, starostlivosť o rodinu, deti, obstarávanie spoločnej domácnosti. Ide o demonštratívny výpočet rozhodujúcich kritérií, a preto je nutné zohľadniť aj ďalšie relevantné okolnosti, medzi ktoré patria napríklad negatívne okolnosti v manželstve. Žalobca navrhoval disparitu podielov strán na spoločnom majetku tak, že auto bude prikázané do jeho vlastníctva a nebude zaviazaný vyplatiť žalovanej žiaden vyrovnací podiel, pretože žalovaná počas trvania manželstva nasporila značný obnos peňazí, ktoré by mali byť vo výške 20.000 Eur s tým, že polovička týchto peňazí by mala patriť žalobcovi, ako aj z dôvodu, že servis a náklady na údržbu ohľadom predmetného motorového vozidla počas celej doby manželstva zabezpečoval a hradil žalobca z prostriedkov na jeho účte. Žalovaná navrhovala prikázať motorové vozidlo do jej vlastníctva a nevyplatiť žalobcovi vyrovnací podiel z dôvodu, že žalovaná sa významnou mierou pričínila o nadobudnutie predmetného motorového vozidla, keď kúpna cena mala byť uhradená celkom z výlučných prostriedkov žalovanej. Tvrdenie žalobcu o tom, žeby ku dňu rozvodu manželstva mala mať žalovaná nasporené peňažné prostriedky vo výške 20.000 Eur žalovaná popierala a nebolo nijako preukázané, pretože podľa výpisu z jej bežného účtu mala k tomuto dňu na jej bežnom účte zostatok vo výške 759,58 Eur, a na výzvu súdu, či žalovaná investovala do podielových fondov SLSP, a.s. alebo iných foriem sporenia v období trvania manželstva strán SLSP, a.s. v správe zo dňa 3.4.2017 oznámila, že žalovaná nebola k 3.11.2014 majiteľkou podielových listov vydaných správcovskou spoločnosťou tejto banky. Súd musel zohľadniť, že žalobca od roku XXXX do roku XXXX uhradil ohľadom predmetného motorového vozidla poisťnú sumu povinného zmluvného poistenia v celkovej výške XXX,XX I. a poisťnú sumu havarijného poistenia v celkovej výške XXX,XX I., čo bolo preukázané z inkasného účtu poisťných zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Z. hodnotil hradenie oboch poisťní na motorové vozidlo za nevyhnutné a účelné výdavky, ktorých účelom je ochrániť vozidlo pred poškodením a tým znížením jeho hodnoty. Hoci žalobca doklady o úhradách nákladov za pohonné hmoty, servisné prehliadky, za čistenie v auto umývárni si nezachoval, žalovaná nepoprela, že vozidlo bolo od jeho kúpy neustále užívané, a aby bolo prevádzky schopné, museli byť uhrádzané tieto náklady a hradil ich zo svojho príjmu žalobca. Skutočnosť, že servis a prevádzku vozidla zabezpečoval počas manželstva (v rokoch 2008 až 2014) výlučne žalobca, a náklady s tým spojené hradil z jeho príjmu v podobe dôchodku (ktorý však patrí do BSM) je vyvážená preukázaným faktom, že kúpa vozidla bola financovaná z peňazí, ktoré mala žalovaná jednak sčasti nasporené pred uzavretím manželstva (v preukázanej sume 97.515,20 Sk) a vo zvyšnej časti ich nasporila zo svojej mzdy vyplatenej aj počas manželstva (a tie patria do BSM strán). Nebolo nijako preukázané, žeby sa niektorá zo strán o domácnosť vôbec nestarala, resp. ju hrubo zanedbávala. Žalovaná zo zamestnania dosahovala príjem vo výške cca 300 eur mesačne a žalobca poberal do novembra 2013 plný invalidný dôchodok vo výške 473 eur mesačne a následne čiastočný invalidný dôchodok vo výške 214 Eur mesačne. Nebol preukázaný nezodpovedný prístup žalovanej alebo žalobcu k zabezpečovaniu potrieb rodiny a domácnosti. Počas trvania manželstva strán totiž poplatky za byt hradil žalobca, a na stravu do domácnosti prispievala žalovaná stravnými lístkami, ktoré jej vydával zamestnávateľ, na čom sa strany svojimi vyjadreniami zhodli. Už z tohto zhodného vyjadrenia strán vyplýva, že strany sa podieľali na nákladoch na domácnosť, a nebolo preukázané, žeby niektorá zo strán v rozpore s dobrými mravmi míňala peniaze len pre svoju potrebu, a o financovanie domácnosti sa vôbec nezaujímal. Vo výpisoch z bežného účtu žalovanej za október 2009 a november 2009 je zaevidovaný 2 x výber hotovosti 1.200 Eur, a na ostatných predložených výpisoch z účtu žalovanej nie sú zaznamenané takmer žiadne výbery hotovosti z účtu žalovanej. Z výpisov z účtu žalobcu za obdobie júl 2009 až september 2009 sú zase zrejmé výbery hotovostí v rôznych sumách a dátumoch v celkovej výške 51.600 Sk a vklady na účet v celkovej výške 36.177 Sk. Samotná skutočnosť, či a v akom rozsahu boli vyberané peniaze z účtov strán ešte nepreukazuje, že či a v akom rozsahu boli tieto peniaze použité na úhradu nákladov na domácnosť, resp. na osobnú potrebu len jedného z manželov. Súd teda z vykonaného dokazovania nezistil zjavnú nerovnomernosť v účasti žalobcu alebo žalovanej na zabezpečovaní starostlivosti o rodinu, na obstarávaní spoločnej domácnosti. Iné negatívne okolnosti

v manželstve, ktoré by svedčili o takom správaní sa jedného z manželov počas trvania manželstva, ktoré by bolo v rozpore so všeobecne uznávanými zásadami slušného správania sa, a opodstatňovali disparitu podielov, neboli stranami tvrdené ani preukázané. Súd teda po vykonanom dokazovaní nemal za preukázané, že vzhľadom na okolnosti daného prípadu je na mieste odklon od zásady rovnosti podielov pri vyporiadaní BSM.

17. Celková hodnota masy BSM predstavuje 3.087,03 Eur a skladá sa z motorového vozidla v hodnote 2.000 Eur, zostatku na bežnom účte žalobcu vo výške 327,45 Eur a zostatku na bežnom účte žalovanej vo výške 759,58 Eur. Vzhľadom na zásadu parity podiel žalobcu predstavuje sumu 1.543,52 Eur, podiel žalovanej predstavuje tiež sumu 1.543,52 Eur. Žalobca nadobudol majetok v hodnote spolu 2.327,45 (hodnota vozidla 2.000 Eur + zostatok na jeho bežnom účte ku dňu zániku BSM vo výške 327,45 Eur) a žalovaná nadobudla majetok v hodnote 759,58 Eur (zostatok na jej bežnom účte ku dňu zániku BSM). Podľa ust. § 150 Občianskeho zákonníka každý z manželov má právo žiadať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok. Keďže vnos žalovanej do BSM z jej oddeleného majetku mal podobu finančného plnenia vynaloženého na kúpu motorového vozidla, súd vychádzal z výšky preukázane vynaloženej finančnej sumy (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 820/2003 zo dňa 23.9.2003), t.j. zo sumy 97.515,20 Sk/3.236,91 Eur. Táto suma prevyšuje hodnotu masy BSM. Žalovaná vynaložila na svoju polovicu sumu 1.618,46 Eur a na polovicu žalobcu sumu 1.618,46 Eur. Vnosy účastníkov sa pri rovnosti podielov vyporiadávajú finančne rovnako ako dlhy (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1151/2007 zo dňa 23.4.2008). Na vyrovnanie podielov je žalobca povinný žalovanej zaplatiť sumu 2.402,40 Eur, ktorá predstavuje súčet polovice vnosu žalovanej vo výške 1.618,46 Eur a rozdielu medzi výškou podielu žalovanej 1.543,52 Eur a majetkom v hodnote 759,58 Eur prikázaným do vlastníctva žalovanej. Žalobcovi preto súd uložil povinnosť vyplatiť žalovanej titulom vyporiadania BSM sumu 2.402,40 Eur, pričom lehotu na plnenie určil súd do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v ktorej lehote by mal byť žalobca schopný zabezpečiť finančné prostriedky na výplatu žalovanej, keďže preukázal, že disponuje dostatočným zostatkom na účte.

18. S poukazom na uvedené dôvody súd za použitia citovaných ustanovení právnych predpisov vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak ako je uvedené vo výrokoch I., II., III. tohto rozsudku.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Porovnaním žalobného petitu a návrhu žalovanej na vyporiadanie BSM súd uzavrel, že strany boli v konaní úspešné približne v rovnakom rozsahu. Motorové vozidlo bolo síce prikázané do vlastníctva žalobcu v zmysle jeho návrhu, ale súd žalobcu zaviazal, aby žalovanej vyplatil vyrovnací podiel, hoci žalobca navrhoval, aby nebol zaviazaný k tejto povinnosti na plnenie. Žalovanej nebolo podľa jej návrhu prikázané do vlastníctva motorové vozidlo, ale žalobcu súd zaviazal na výplatu jej vyrovnacieho podielu. Rozhodnutie o trovách konania v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov má svoje špecifiká, ktoré spočívajú v tom, že ide o rozhodnutie v podstate v záujme oboch strán, ktoré sú povinné vyporiadanie spoločného majetku uskutočniť. Ide o konanie, v ktorom majú obe strany tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného. Jedná sa o sporové konanie v rámci ktorého určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Úspech alebo neúspech v tomto sporovom konaní spočíva v tom, aký podiel sa komu dostane. V danej veci je podstatné, že v rámci výroku rozsudku bola dodržaná základná zásada parity podielov, a teda žalobca bol procesne úspešný v rovnakom rozsahu ako žalovaná. Preto každá zo strán si znáša svoje trovy konania a nebude druhej strane titulom trov konania nič nahrádzať. S poukazom na uvedené súd podľa § 255 ods. 2 CSP výrokom IV. vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

21. Slovenskej sporiteľni, a.s. neboli vyplatené náklady, ktoré uplatnila za podanie správy zo dňa 3.4.2017, nakoľko na trovy tohto dokazovania nebol žiadnou zo strán zložený preddavok. Uvedená banka má právo na náhradu trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s vypracovaním uvedenej správy s poukazom na ust. § 259 CSP, podľa ktorého ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok, a podľa § 255 ods. 1 CSP má banka postavenie strany pre konanie o tomto jej nároku. Štát podľa právnej úpravy účinnej od 1.7.2016 už zo štátnych prostriedkov nehradí trovy sporového konania, a preto strany

majú povinnosť nahradiť menovanej banke ňou uplatnené výdavky spojené s vypracovaním správy zo dňa 3.4.2017. Vzhľadom na výsledok konania a za použitia zásady úspechu súd výrokom V. priznal SLSP, a.s. proti žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 50 %, a proti žalovanej nárok na náhradu trov v rozsahu 50 %. O výške náhrady týchto trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.